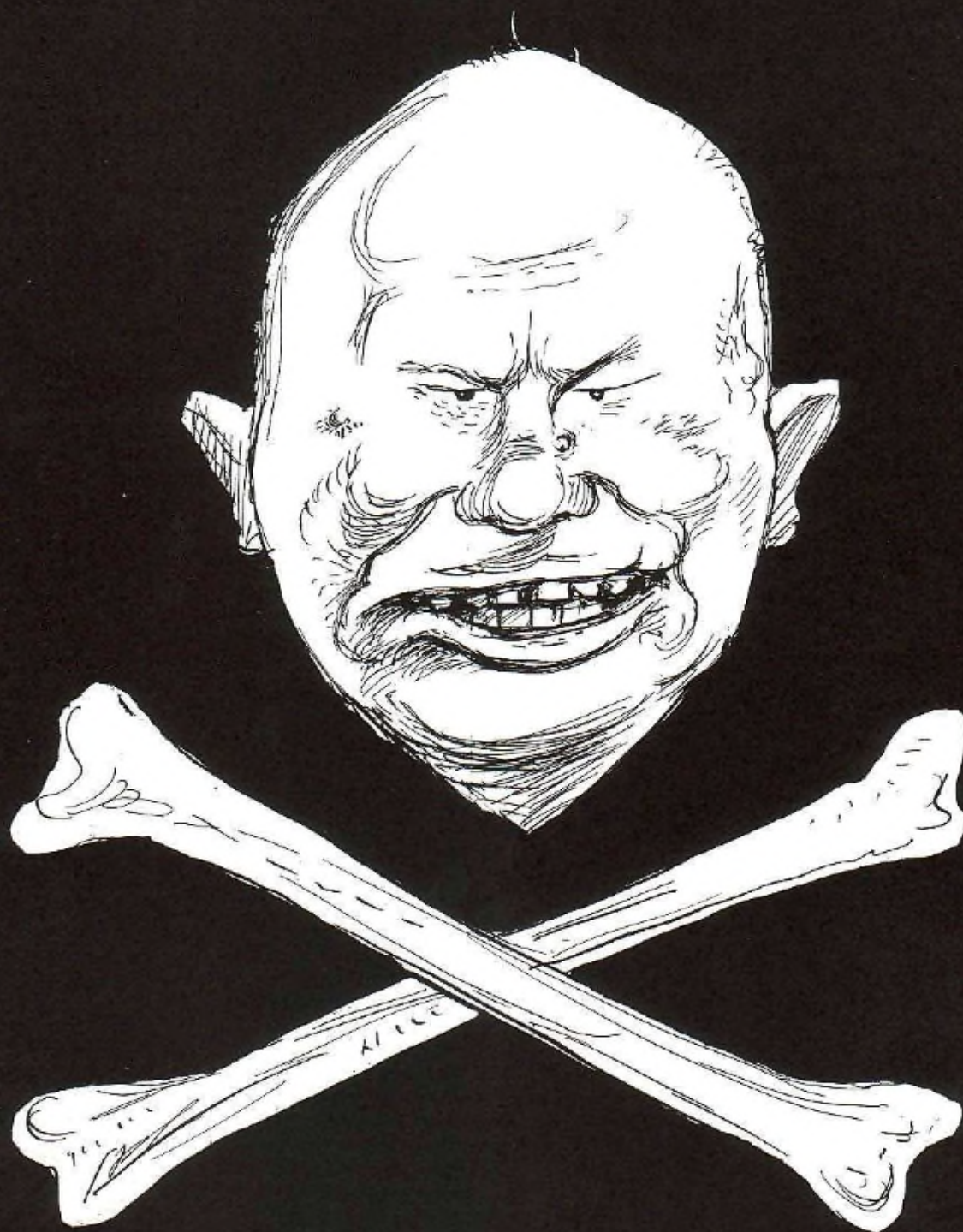

ЛИС МИКИТА

АМЕРИКА ПІЗНАЛА ХРУЩОВА

Реалітети

Політикам важне — реалітети.
До чорта мрійників з димком ідей!
Чистенькі руки, дорогі естети —
Порада для дітей.

Говорять: воли. Ах, мої панове!
Чи краще слово здумати хто вмів?
Летить воно із легкістю половин
На вітрі язиків.

Народ с вічний, Нові покоління
На зміну прийдуть — вольності салют!
Важливе: з вічністю порозуміння
Знайти — не там, а тут!

Торгуймо всі! Торгувала — це не клин,
А простий факт, як парасольний дріт.
Це ваш, панове від псакров-доктрини,
Реальний, гарний світ.

А як із кровцею? Хіба це піна?
А що як бризне — й потече ріка?
Чому пригнулися у вас коліна?
Чому тремтить рука?

Це тільки жарт, бігме! Хай і не спиться
З-під кучерів димок! До чорта з ним!
Кладіть, панове, на побідлі лиця
Реалітетний грим!

Бабай

ХРУЦОВ НА ФАРМІ

— А де Хруцов?

ПОШТА З ФІЛАДЕЛФІЇ

Кажуть, що меліниківці в Лігайтоні доконали ідеального купна: за дев'ять тисяч купили бару, в якій не вільно продавати ні горілки, ні пива, та чудесний басен, в якому не можна купатися, бо вода „ломить кості”.

У Філадельфії наші купці перевищують жидівських, бо мають аж трьох „гросерників” з докторатами, а жида не мають ні одного.

Др. Перегінець, який через чотири роки по-геройськи боронив зудаївського Альказару в Європі, набрав такого „експірієнсу”, що його покликав один американський каледж в Огайо викладати — латину.

Ходять слухи, що колишні члени комітету „купна божниці” у Філадельфії по програній боротьбі з місцевим парохом, рішили греміяльно перейти на-жидівське.

Кажуть, що хоч дотепер ні один українець не співав у Метрополітанській опері, то за кілька літ ситуація зміниться, бо інж. Дуда відчинив у Філадельфії українську школу оперних співаків.

В тиждень по залві д-ра В. Галана, що українці в Філадельфії не дозріли до купна свого культурного центру, місцевий „Тризуб” купив бару, яку назвав „Український Спортовий Центр”.

Нововибрана місє Союзівка, панна Орися Мачук з Філадельфії, танцювала з п. Дмитром Галичином „перше танго”, а після того вони обоє відійшли в куточок і довго про щось перешіптувались...

Аж на другий день ми довідалися, що президент УНС, Дмитро Галичина намовив панну Орисю... вписатись в члени Союзу.

ТОРОНТСЬКІ ЗАКОВИКИ

Торонто має амбіцію бути столицею „української Канади”. Висуває особливі аргументи, що, мовляв, у нас усього найбільше, а вже, незаперечно, найбільше подвійних товариств і установ.

Всюди є одне об'єднання українських інженерів, а ось у Торонті їх таки два. На півтора письменника є аж два літературні клуби; є два об'єднання воєнків УПА і т. д. Існувало й існує від років загально-українське Об'єднання Українських Педагогів, а ось від року існує вже й ОУПП — себто: „Об'єднання Українських Православних Педагогів”. Влаштувало і влаштовує ОУП свої щорічні педагогічні конференції, отож й ОУПП влаштувало свою „православну педагогічну конференцію”. Вважаючи запобігти лихості, ОУП на своїй конференції мало особливу атракцію — окрему тему панелі: „Чи можливе об'єднання українських педагогів без огляду на віровизнання?” Заступник голови ОУПП, проф. Літвінов, хоч обіцяв, але хитро-мудро не явився, і всі дискусанти говорили таки до „стіни”.

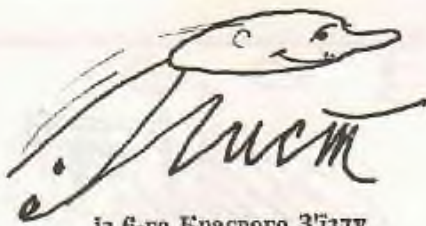
Голова „панелі”, мгр. Спольський закінчив дискусію тим, що й без дискусії добре було відоме: „Колись над нами панували в ім'я засади „діли і пануй”, а тепер ми цю засаду самі застосовуємо, щоб над нами таки далі панували.”

Що не кажіть, а Торонто має всі дані на столицю канадської України, на столицю хаосу, амбіціонерства і ...тихої, але зручної діяльності темних сил „старшого брата”.

Торонтський

Три головні заповіді політ-емігранта

- 1) Зберігати національну честь,
- 2) Плати національний податок,
- 3) Не крути українських фільмів!

Із 6-го Красного З'їзду
І-ої Української Дивізії одного
пропавшого на З'їзді делегата.

Дорогий Селепку!

Ти напевно дивуєшся, як це воно може бути, що З'їзд нашої Могили вже ніби скінчився, а мене ще нема вдома з Союзівки?.. В цьому місці хочу зрадити Тобі одну військову таємницю, якої ніхто ще не знає, крім Головної Управи Братства та кількох щоважніших селепків.

Я, знаєш, ще в суботу, в перший день З'їзду, мав таке передчуття, що буде якась пацалиха, бо мені горілка не смакувала. І хоч потім виступали пан Паздрій і панство Лаврівські з своїм „Веселим Львовом“, то мені на душі було сумно, так сумно, що як хлопці заспівали в барі „Ой, коню, мій коню“, то я гірко заплакав, і мабуть з того гори виллйв колезі Валабанові вісім скачів на нове убрання.

В неділю рано зробили нам збірку до церкви. Трохи мені це не сподобалось, що команду перебрав старший пластуни Цюха-Фе-

ренцевич, і як скрикнув „Струнко!“ — то на його команду мусіли витягнути руки по швам і пан генерал Шандрук, і пан полковник Долинський, і Тато-Ліщинський, і Ясьо Скіра, та вся інша старшина... Ось, до чого ми довозувалися на цій еміграції, що хорунжий муштрує генерала, а простий селеп — т'є водку з полковником, не просячи в нього дозволу, чи можна піднести чарку до другого гузика! Це Тобі називається демократія, або безкласове суспільство.

Церква була в лісі, як колись, бувало, в партизанці. Тут нашу Могилу поставили в холодок, а прапори напереді. До них пришло суваз відділ СУМА, що мав Здви́г на своїй Оселі, а тому, що хлопці трохи спізнилися, то їх поставлено за кару на сонце. Богослуження, панахида і колекта відбулися в порядку. З кошиком ходив наш хлопець, Ясько Одежинський з Філадельфії, і мав дуже важку міну, бо він на тому Союзі є за головного радного. Раз, чи два рази затилася трубка сурмачеві, тому, що хлопець ходить тепер до дентиста і має діру в зубі.

А моє воляцьке серце не переставало шеміти — зоно передчувало, що настає велика потреба! І цей великий момент наступив, коли, після панахиди, о. Любко Гузар покropив священною водою два на-

ші дивізійні прапори... Тоді я сказав собі — окей, шафа грас! Це значить, що буде війна! Во Ти собі пригадаєш, як у Нойгамері о. канонік Іван Лаба посвятали нам прапор, то зараз на другий день наш 30-тий регімент загонузували й повезли до Югославії бити Тіта.

Так само, подумав я, буде і тепер: зараз по відправі пал президент Галичич скаже нам кілька теплих слів про Неньку-Україну, потім вифасуємо мундури, зброю, муніцію й американські „базуки“, зроблять нам „берайтшафт“ та й повезуть проти Хрущова, щоб не впустити його, сучого сина, на цю вільну землю.

І справді — після посвячення прапорів сформовано нас у карні, бовні лави, селепки заспівали „Чорну куру“ і бадьоро помаршували... та не на фронт, а до Гостиняниці, на обід... Проте я далі впевнений, що мобілізація може наступити леда хвиля! Бо я говорив у цій справі з д-ром Любомиром Ортинським, що має зв'язки з Пентагоном, і він мені сказав: „Хлопе, гримай фасон, бо реаліте-ти показують, що ти ще можеш бути потрібний Україні!“

Ото ж доношу Тобі, Дорогий Друже, що я весь час знаходжуся в гострому поготівлі, сиджу в барі на Союзівці і жду на поклик до бою!

І к е р.

В ДЕСЯТИРІЧЧЯ СУМА

„Бог, Батьківщина і — Я!“

Протест

Українські м'ясарі м. Нью Йорку, очолені своїм ветераном у відставці, п. Платоном Стасюком, рішуче протестують проти того, що наша преса, вслід за американською, називає генгстера - Хрущова „бучером“ (різником).

Професія різника така сама добра, як шевця, кравця, книгара та іншого професіоналіста, і її не вільно в той спосіб зневажати!

З нових видань

Юрій Косач закінчив друкувати привітальні листочки на честь Хрущова і випустив новий літературний журнал „За синім океаном“, який повинен би радше називатись „За червоним параваном“.

ЗАСІДАННЯ ПРЕЗИДІЇ УККА

СОСІСКА КА ПЛОТІ

— В часі маніфестації під будинком ОН в Нью-Йорку Микита Хрущов сховався жінці за спину і кінна поліція втекла в переполосі, коли там появилася група Павль з 64-го Відділу Союзу Українок Америки!

— Якби навіть Ювілейна мазепинська вистава з жовтні ц. р. не мала успіху, то сам факт, що п. Ю. Койбонізу вдалося зібрати докупи „розпорошених“ українських акторів, вже є великим її досягненням.

— Всі переможці Тенісового Турніру КЛК на Союзівці одержали чаші й нагороди за свої успіхи, крім інж. Богдана Рака, якому належалась найбільша чаша — за організацію турніру.

— Щоб показати світові монолітний фронт української літератури на еміграції, перед самим приїздом Хрущова до ЗДА перепросились і поцілувались Т. Осмачка з В. Варкою.

— Під час цьогорічних вакацій нам славний поет, Євген Малайно, пробував zorganizувати в Лексінгтоні першу українську колонію нудистів, але безуспішно.

— Редактора „Народного Слова“ звільнено з праці після того, як Головний Уряд Народної Помічі виніс ухвалу, що „...газета сама буде виходити“.

— Знамените потягнення зробили урядові чиновники у Вашингтоні, що завели М. Хрущова до свинячої ферми. Шкода лише, що не залишили його там.

— Я приїхав до вас із мирними намірами.

— Ви ставите мене в трудне положення!..

— Не говоріть мені правду, бо я зараз поїду назад!

— Ваші внуки будуть жити в комунізмі!

— У нас сто тоже есть! А что это такое?

— Все таки Москва краща!

— Я магу присягнуть на Біблію!..

— Я хочу до Діснейленду!!!

В А М Е Р И Ч

— Вам харашо живеться, так значить, ви капіталістичні наймати!

— В нас робітники не страйкують...

— Я нас телята, а тепер президент!

— У нас народ не крадьот!..

— Я вашої професії, по худоби не вбиваю...

— Я не приїхав до вас із довгою рукою...

— Навіть як тварина поноєсть тоді лагіднішас...

— Ваші сніги такі, як і наші. Так давайте жити в згоді!..

— В оригінальний спосіб маніфестувало проти Хрущова Представництво УГВР: під проводом М. Лебеда виїхало вудити рибку в Інженерському озері.

— Коли через місто Філадельфію переїздив Хрущов, артист В. Шапаровський сховався в барі Горожанського Клубу, боячись, щоб народ не взяв його за Микиту.

— Нашому композиторові, Ігореві Соневицькому, так припали до вподоби т. зв. „ганімує“, що в тих цілях він виїздив аж два рази до Гантеру.

— Советський „мунік“, що причалив на Мієлці, висилає раз-у-раз сигнали „тік-тік так“, що означає: „Здесь часоф нет!“

Нечесний хлопець
Мати до сінка за обідом:

— Ромчику, поведися чемно при столі і не їди так брудно, як Хрущов!

Де законана собака...

Одному нашому громадянину трапилось на Советській Виставі такий випадок:

Коли він вже занадто притискав до стіни совєтиччи-інформатора своїми питаннями, той, на момент, розглянувся на всі боки, а тоді сказав півголосом нашому патріоту:

— Ви мене не переконуюте, що совєтська власть погана. Постарайтесь переконати в цьому американський уряд!

Причина

— Мамо, чому Оля так довго купається?

— Бо приїхала з Пластової Оселі...

Думка: В країні самих героїв, позинні признавати медалі за відвагу боягузам.

Про огни з макулятур

Розгортаємо брошурику під наг. „Бурчик, Хручик, Нявчик, Гавчик”. — казка, автором якої є домашній поет і письменник М. Сидор-Чарторийський, а видавцем — Видавництво „Говерля”, що теж є власністю автора. Брошура ілюстрована рисунками з чужих видань, написана писальною машинкою, видана фотографічним способом. Має 16 сторін і призначена для дитвори молодшого віку. На жаль, вона лялється клясичним прикладом несумлінності автора й видавця, і саме тому радимо поцікавитись тією брошурою. А щоб до цього заохотити, ми дамо до неї скромненькі зауваження.

Гадаємо, якщо навіть махнути рукою на незугарність видання і другі недоліки та недоречності в брошурі, мовляв „вище себе не скочить”, то вже ніяк не можна злегковажити непошанування автором чужих авторських прав, якого автор і видавець допускається, зрештою, не вперше.

На книжечці написано: „Авторські права застережені”. Але, для прикладу, подивімся, як автор сам шанує чужі авторські права, якщо йдеться про рисунки, які він безладно нагромадив з різних видань, щоб прикрасити кожну сторінку своєї брошури.

Отже: Рисунки котика, що їх бачимо в брошурці п. Сидора на стор. 1, 7, 8 і 10-й, взяті з рисунків брошури „Юрза Мурза” Юри Шкрумеляка, під якими підписаний малює О. Курилас, але на брошурці Сидора цих авторських підписів уже немає. З тієї самої брошури взятий песик, що його бачимо в Сидора на сторінці 13-й. А рисунок зайчика, що в брошурі Сидора є на стор. 1-й, взятий з книжечки „Пригоди Юрчика Кучерявого”, стор. 7-ма, теж роботи О. Куриласа.

З цієї ж книжечки взятий песик, що його бачимо в Сидора на стор. 15-й. На стор. 10-й зайчик взятий з книжечки „Казка вигадка” Р. Заводовича, стор. 26, мал. В. Вербицького, а „вовчище” на ст. 10-й взятий з тієї самої книжечки, стор. 23-та. Притому і тут повинен би бути песик, але автор брошури, як здається, не відрізняє пса від вовка, і тому, замість песика, підставив старого „вовчища”.

Ідучи так далі, ми могли б показати звідкілля взяті всі інші рисунки в згаданій брошурі, але

шкода часу і місця, бо їх там кількадесят. Майже при кожному рисунку видно береги, як їх витято з чужих видань, хоч автор, наліпивши їх на свій папір, намагався такі сліди затушувати відповідними затінюваннями в цілому, тому й вони випали богомазно.

Всі четверо звіряток, а яких, до речі, впливає наголовок брошури, згідно змісту і логічно за різних обставин повинні би виступати від початку до кінця одні і ці ж самі, але ж п. Сидор позбирав їх з різних видань, тому вони з'являються в його брошурі різними і різного віку, а деколи песик замінений вовком: а котик — рисем і т. д., отже виходять припадковими і не мають ніякого зв'язку зі змістом казочки.

Якщо попадеться так, що на одній картині нагромаджено декілька фігур-рисунків, то відношення між ними є гірше, як відсортно-пропорційне. Напр. на стор. 15-й ведмедик, що є на першому пляні, виходить значно менший від котика, хоч цей на другому пляні, а бджілка, що сидить на квітці, виглядає як величезний птах, у порівнянні з іншими звірятками...

Вітання нового українського професіоналіста.
д-ра медицини
ЮРІЯ КУЛИКА

GEORGE KULICK, M. D.
Announces the Opening of His
Office at
20 East 68th Street
New York 21, N. Y.
For the Practice of
General Surgery
By Appointment. LEhigh 5-4332.

Привітання

Іменований за видатні громадські заслуги „першим українцем 1959-го року” президент УККА, п. Дмитро Галич, достав від голови УККА, проф. Л. Добрянського, віршовану гратуляційну телеграму такого змісту:

„Тейк іт езі, партнер,
Тримай, Дмитре, коні!
Ти — перший в Нью Йорку,
А я — в Вашингтоні!”

Не бракує тут і правописних недоліків („замкли”, „дзядзю”, „дась”, „не зневаж” замість — „не зважа” і т. д.). Є й такі нісенітничі, що... „зайчик як не штовхне, як не вкусить Бурка...”, а „Котик-Нявчик кудрявчик...”, хоч на рисунках котик не є кудрявчиком, тобто з породи Ангора, а зайчак собі та й ще з кокардою. Коли ж той котик ходив „миши полювати”, то він, за словами автора... „біг і нажав”. Ну, і наповняв би він багато, як би біг і при тому нажав!

Як згадано, брошурика призначена для дітей нижчого віку, але через таку хастечність її трудновато читати і в юнацькому віці. Та й мені не хотілося її читати, але звернувши увагу на недоречне і з чужих видань „позичене” накопичення рисунків, я все ж таки поцікавився нею.

А може в тому лежить заманюючий трюк автора брошури? Хто його знає... Бувають такі індивіди, чи то пак гунцоти, що показують на вулиці різні вибрики, щоб звернути на себе увагу других. І немає сили прикоротити їх, бо вулиця бере верх...

Читач.

Бардигулі і Сітницький
Мають честь й велику шану
Запросити Вас сердечно
До свого ресторану.

На спорт і політику, на сплетні і щирі правду, на добру горілку і смачні перекуси заходьте щодня до
УКРАЇНСЬКОГО РЕСТОРАНУ
О. Бардигулі і М. Сітницького
105 St. Marks Place
New York City.

НА ЗДОГАД ВУРЯКІВ...

На наших
молодіжнім фронті,
як досі — було все гаразд:
Пласт підпірав СУМА
СУМ шанував Пласт.

Та дехто вже
нову заводить моду:
„Для добра Церкви і Народу”
організує новий Пласт...
Ох, та чи буде це гаразд?...
І. Свій

Десятий Коментар

Цьогорічний Ювілейний Здви́г СУМА в Елленвіл, присвячений перемозі під Конотопом, проходить під таким кличем:

„В Десятиліття Співки Мазепи-ні правнуки-сумівці готові до нового Конотопу!“

Хочеться пригадати славним правнукам гетьмана Мазепи, що їхній прагдід воював не під Коно-топом, а, на жаль, під Полтавою...

ГУМОР ЧИТАЧА

ХРУЩОВСЬКІ КОЛОМНИКИ

Ой, підняли всі народи
Дискусії й крики,
Що запросив Аїк Хрущова
Та й до Америки.

Ой, якій тепер жакливі
Та часи настали:
У столиці душегуба
Квітами вітали.

Ой, чому ж Хрущов приїхав
У гості на зиму?
Бо плянує збудувати
Та у США Колуму.

Йшов з Хрущовом Аїк на прохід
Та й не одну милю.
Думав, що Хрущов попросить
У нього азилу.

Чом то забавлюсь Микиті
Фарми оглядати?
Бо з коровами найлегше
Можна розмовляти.

Ой, найшов Хрущов на фермі,
Аж тріщало пузо,
Тоді, наче пробудився,
Скочив з кукурудзу...

Щоб тут більше не гостили
Ці гості погані!
Хай пропадуть у дорозі
На дні, в океані.

Бур'я

Для дітей НАЙКРАЩИЙ ДАР
ВАГИЛЕВИЧА **БУКВАР**

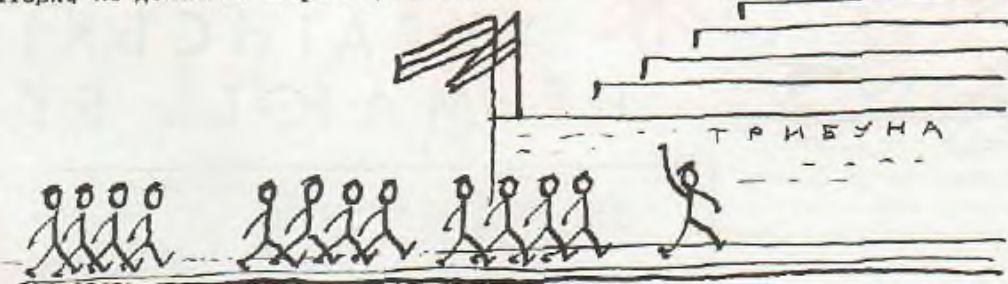
ВЖЕ ВИЙШЛО НОВЕ, ЗМІНЕНЕ
І ЗБАГАЧЕНЕ ВИДАННЯ
Ціна примірника \$ 2.00.

Замовлення висилайте на адресу:

M. WILKURSKY

6440 MICHIGAN AVE.
DETROIT 10, MICH.

Під час Мазепинського Здви́гу Молоді в Нью-Йорку не дописало старше громадянство...

— На право — глянть!

Вона йому не вірить

— Моя дорогенька, я
кохатиму тебе сто років!

— Так, так... А потім —
покинеш мене!

На варшавській пляжі

— Ці два нахаби під-
глядають мене, коли я мі-
няю купелевий костюм!

— Візьми плащ і засло-
нився.

— Не можу, бо тоді во-
ни нічого не побачуть.
(„Шпількі“, Варшава).

Американці в Варшаві

1. Кельнер: Слухай.
Юзьку, чому ти так багато
дописав до рахунку цьому
американові?

2. Кельнер: Бо я нищу
капіталізм!

(„Шпількі“, Варшава)

Доцент

— Ти чув, що наш Ра-
дзан став доцентом?

— А то як?

— Пропивав все до-цен-
та.

Після вистрілу советської ракети на Місяць.

ПРО ВЕЛИКУ ЦЕРКВУ (З нового фольклору).

Зійшлися два наші канадійці
та один американець і стали хва-
литись, які великі церкви в їхніх
парохіях.

— В нас така велика церква, —
сказав перший канадієць, — що
як священник скаже при вівтарі
„Миром Господу помолімося“, то
хор почує ці слова аж за десять
мінут!

— То ще нічого, — похвалився
другий канадієць. — В нас така
велика церква, що колекту треба
троком збирати!

А на те американець:

— В нас така велика церква,
що як при одному вівтарі молоді
беруть шлюб, то при другому вже
хрестять їх дитину.

ВЕСІЛЬНИЙ ТОСТ

З Ньюарку повідомляють нас про
таку правдіву подію:

Відбувалось весілля одного,
старшого вже парубка, а в нього
старостою був друг із давніх літ,
завзятий пластун, нетрунковий.
Але весільні гості, зокрема красне
жіноцтво, такі намовили його ви-
пити чарку.

Коли ж прийшла черга на ньо-
го сказати тост на честь молодої
пари, „піднесений на душі“ пан
староста почав його такими сло-
вами:

— Дорогий Друже, — сказав,
звертаючись до пана молодого, —
я не знаю, що сказала б твоя жі-
нка в краю, якби тепер тебе поба-
чила!..

Чесна Єліто!

Порядний газда, як бере си ставити хату, то кладе найпірше підвалини, або, як тепер кажут, фуйдаминд. Добре дивит си, аби тот був моцний і відповідний, бо єнакше хата годна покім си обсунути або збакерити.

Достоментни так само є ув усім єнакшім: ци подинчо ув єкімє фаху, ци ув ремєслі, ци то вогулі в громаді, а навит ци в політиці. Мус бути ві всьому належитий фуйдамент, бо йнакше не буде вартувати.

Ув політиці, тот фуйдаминд є програм. Написаний за паліграфом, начисто гатраментом, аби куждий міг лєхко напамєть прочитати і застосувати си.

У Старім Краю то ше єкіє програми були збоєсково при куждїй пардії. А були навит такі, жи мали аж два на зміну; єк один програм загубив си, то вітегали з бюрка другий тай всьо було в порятку.

Тут народу менше, єк було в Краю, але зато пардіїв стало богацко білше. Жадна не стоєт моцно на ногах, бо не маюч програмів вписаних за пунктом. А тримаюч си ше єкоє трохи, бо йден другому вірит на писок, поки си хтос не обмилит, а тоди вже робєт другу пардію, єка би си стосувала до цєсєї обмилки.

То так сказати, жи кужда пардія стоєт биз фуйдаминду. Чєсом, то навит стїн нема, єно сам дах. Є доста єсєих дахів, а куждий штудєрно вїроблений, ружні на нїм дива і штуєранції, жи аж за очі бере. За фуйдаминд нїхто не дбас, йно дивит си, аби вхопив чартир на печєтку і лайценц на бару. А ци довго тото си встоєт, то куждому байбардзо.

В АТОМОВІН ДОБІ — УКРАЇНСЬКІ ДІТИ НЕ МАЮТЬ БУКВАРЯ

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

• У Франції існують українські четвергоні школи для дітей, що вчаться у французьких школах. Українські діти дуже потребують букварів, читанок, підручників та дитячої літератури. Український Червоний Хрест у Франції звертається до українського громадянства з великим проханням допомогти українським школам пожертвами літературою, зокрема букварями й читанками — навіть старими, а також книжками для шкільних бібліотек. Книжки просить надіслати на адресу представника Червоного Хреста у Франції в Токайлі: М. Tokal, Rue 3, Rue Brocherie, Grenoble (Isere), France.

**ПОЖЕРТВУЙТЕ
НА ШКІЛЬНІ КНИЖКИ
БІДНИМ ДІТЯМ
В ЄВРОПІ**

ДАРУНОК З АМЕРИКИ — НОВИЙ БУКВАР д-ра К. ВАГИЛЕВИЧА

На шкільні книжки нашим дітям
посилає:

Ім'я і прізвище

Адреса

Дар \$:

Ваш дар посилайте на адресу:

"Selfreliance" Federal Credit Union

P. O. Box 27 Conto: 904

Detroit 12, Michigan, U. S. A.

Спасибі Вам Українці з Америки за Ваш дар на шкільні книжки.

**ЯКІ КНИЖКИ ДАЄМО НАШИМ ДІТЯМ —
ТАКУ ДАЄМО ЇМ ДОЛЮ!**

Ше дивит си, єк нам молодіж пропадас задурно і ніхто не знає, чия тото вина. Робєт дискусії, пишут по казєтах, а нїхто не дивит си, єкий то ми даєм дітьом фуйдаминд. Єку книжку ми їм зготєвили тай єкий буквар?

Єк тото стало си, жи на всьо єнє є фундуш, а на-

ші діти на скитальщині не маюч буквара, аби си вчит. Де то наші патрийоти задивили си, жи того не догєнули, жи аж французий Червоний Хрєст мусит за тим допоминати си?

Аво, читайте, що побіч написано тай мєркуйте си.

Ану злісайте йден з дру-

гим из даху тай подивит си на фуйдаминд, аби не було стиду і ганьби тай аби на нас палцьом чужі не показували!

Глих Зозуля

"THE FOX"
Editor Edward Kozak
Address: "The Fox"
4921 Larkins
Detroit 10, Michigan